

Podzimní tah ptáků začal

seriál

**PŘÍRODA
VALAŠSKA**

Každoroční podzimní stěhování tažných ptáků na jih začalo už koncem července. Z našich ptáků odlétá nejdříve rorýs obecný, který svým křikem a bravurním svižným letem oživuje třeba prostředí některých vsetínských sídlišť.

V červenci a v srpnu se houfují k odletu také čápi bílí, kteří v hejnech k nabrání velké výšky využívají teplých stoupavých proudů. Klouzavým klesáním pak letí na jih. Táhnou v úzkém koridoru buď jihozápadním nebo jihovýchodním směrem.

Jejich příbuzný čáp černý je u nás až do začátku září. Často je vidět při lovu potravy na řece Bečvě. Do zimovišť táhne přes Evropu v široké frontě. Jako u rorýse obecného a čápa bílého je jeho konečnou stanicí střední a jižní Afrika.

Polovina září je pak vrcholem tahu kachny divoké, lidově zvané březňačky. Tah bývá pozorován především

na větších rybnících a Bečvě, kde se ptáci krmí a odpočívají. Část populace druhu však u nás zůstává i při silných zimách.

V září pak odlétají vlaštovky obecné, jiřičky obecné, pěnice černohlavé či budníček větší.

Některé ptáci odlétají v hejnech. Například vlaštovka, rorýs či špaček obecný. Jiné druhy ptáků, jako například kukačka, individuálně. Výška letu při tahu nebývá vysoká. Většinou 450–750 metrů nad terénem.

HEJNO ŠPAČKA OBECNÉHO

Foto: Karel Pavelka

V devadesátí procentech všech táhnoucích jedinců nepřekračuje výšku 2 000 metrů nad terénem. Tahová výš-

ka závisí na počasí a především na viditelnosti. Při mlze táhnou ptáci těsně nad terénem, většinou těsně nad vrcholky stromů. Liší se i denní doba tahu. Hmyzožraví ptáci táhnou většinou v noci a přes den sbírají potravu. Jiné druhy mezi kterými jsou například dravci či špačci, táhnou přes den.

Autor: Karel Pavelka, Muzeum regionu Valašsko, zoolog a vedoucí přírodovědného oddělení pracoviště Valašské Meziříčí